

det eneste, den højtærede Minister opholdt sig ved, men det øvrige er ogsaa noget, som den højtærede Minister tidligere har anbefalet og stemt for i dette Ting ligesom den tidligere Landbrugsminister, som jeg gjorde opmærksom paa i Gaar, og selv om Barnet er lidt gammelt, vedvarer dog Kærligheden til ens eget Barn. Derfor forstaar jeg saa godt, at den højtærede Landbrugsminister ikke har følt særlig Grund til at rakke dette Barn til.

Derefter kom den højtærede Minister til Nr. 14. Det var med nogen Betænkkelighed, at han var gaaet med dertil, men han var dog oppe paa Siden af Flertallet med Hensyn til de 7,000 Kr. Ja, naar han først har ladet sig trække med saa langt, tror jeg, at den højtærede Minister havde gjort vel i at lade sig trække med til de 8,000 Kr., som vi fra vor Side foreslaa. Vi ere jo der i fuld Overensstemmelse med Sagkundskaben. Den højtærede Minister mener ogsaa, at man skal tage Sagkundskaben med paa Raad, og jeg tror nu, at Husmændene ere de mest sagkyndige, naar det gælder om at bedømme, hvor stort et Jordbrug der skal til, for at de kunne leve som selvstændige Borgere. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har kunnet gaa med til de 8,000 Kr., men jeg vilde sætte megen Pris paa, om han under de fortsatte Forhandlinger vilde lægge sig alvorligt i Selen for, at man ikke igen kommer ned under de 7,000 Kr. Jeg vilde i høj Grad beklage, hvis den højtærede Minister lod sig trække ned derunder.

Ændringsforslaget under Nr. 19 om at nedsætte „10 Aar“ til „5 Aar“ gik den højtærede Minister uden Sorg med til, men han vilde ærligt bekende, at det havde skuffet ham noget, og han beklagede det o. s. v. Jeg forstaar nu ikke, at den højtærede Landbrugsminister ikke i Stedet for de 5 Aar siger 3 ligesom vi. Thi hvad er Meningen med den Kommission, vi ere i Færd med at nedsætte? Meningen er dog vel ikke, at denne Landbokommission skal være ligesom en anden Udgave af Forsvarskommissionen, skal sidde, til det bejlelige Øjeblik er kommet. Meningen er vel, at den ikke skal sidde mere end et Aar eller to. Hvorfor i Alverden saa vente 10 eller 5 Aar med Revisionen? Hvis der, hvad jeg tror, ved denne Kommissions Arbejde kommer nye Synspunkter frem, der i nogen Maade slutte sig til dem, jeg her forfægter, er Tiden til at drøfte dem kommen, saa snart Kommissionen har afsluttet sit Arbejde. Hvorfor

sørger den højtærede Minister da saa stærkt over, at man vil gaa ned fra 10 til 5 Aar? Jeg synes, det vilde være en naturlig Konsekvens, om man gik ned til de 3 Aar. Derfor anbefaler jeg fremdeles de 3 Aar, og jeg haaber, det skal lykkes mig, naar jeg taler rigtig kønt med den højtærede Minister derom, at faa ham til at indrømme, at det er fornuftigt at gaa til de 3 Aar, naar man vil nedsætte en Kommission.

De 4 Millioner Kroner kunde den ærede Minister ogsaa gaa med til. Jeg haaber, at naar der er gaaet et lignende Tidsrum til, skal jeg ogsaa faa ham med paa de 5 Mill. Kr. Særlig Uvillie sporede jeg ikke hos den højtærede Minister. Jeg har gjort opmærksom paa, at Pengene ikke ere kastede i Rendestenen, men at det er Penge, der helt og fuldt forrente sig for den danske Statskasse, saa jeg kan ikke tænke mig, at den højtærede Finansminister vil have Betænkkelighed, som det er nødvendigt for den højtærede Landbrugsminister at faa brudt.

Men saa var der et Ændringsforslag, Nr. 28. Det er det, hvor vi tilsigte at give Husmanden mere frie Hænder. Hvis han havde, som den højtærede Minister udtrykte sig, en Fader og Moder, som skulde have Bolig hos ham, skulde han have Lov at bygge paa Jordlodden. Det er der ingen, der forhindrer ham i, siger den ærede Minister. Jo, Lovens klare Ord forhindrer det. Der maa ikke bygges Lejehuse paa Jordlodden, og ved Lejehuse maa forstaas Huse, som man bygger paa Jordlodden til Bolig for andre. Men maaske den ærede Minister ræsonnerer saadan, at de maa bygge paa den Maade, men blot ikke tage Husleje derfor. Ja, saa er det ogsaa paa dette Punkt en egen Stilling, man der giver vedkommende Husmand, og navnlig naar Faderen og Moderen for at bruge Ministerens Udtryk ere døde, saa har han et Hus staaende paa sin Jordlod, uden at han maa leje det ud til nogen anden, uden at han maa tage den Indtægt, han derved kan faa. Jeg forstaar ikke det Standpunkt. Jeg vil bede den ærede Minister alligevel tænke lidt derover, og naar han tænker til Bunds, kan jeg ikke tro, at han paa denne Maade vil forbyde disse Mennesker den simple og ligefremme Ting at bygge en Bolig for deres Forældre og saa, naar disse ere døde, at leje den ud og tage den Indtægt, den kan give. Jeg synes, det er et Standpunkt, der er uholdbart baade for Flertallet og for den højtærede Minister. Man stiller